

Beia - NY 2020

**

Referanse:

Blindheim, T., Abel, K., og Hofton, T. H. 2019. Naturverdier for lokalitet Beia, registrert i forbindelse med prosjekt Frivilligvern 2018. NaRIN faktaark. BioFokus. (Weblink til alle bildene fra lokaliteten: <https://biofokus.no/narin/?nid=7909>)

Referansedata

Fylke: Buskerud
Kommune: Nes i Buskerud
H.o.h.: 200-1115 moh

Areal: 7824 daa

Prosjektilhørighet: Frivilligvern 2019
Inventør: TBL, KAB, THH
Vegetasjonssone: nordboreal 65% (ca 5090daa) mellomboreal 20% (ca 1560daa)
sørboreal 15% (ca 1170daa)
Vegetasjonseksjon: OC-Overgangsseksjon

Sammendrag

Verneforslaget Beia utgjør et småkupert skoglandskap sør-sørvest for Nesbyen i Hallingdalen. Området inkluderer deler av den bratte østvendte lia ned i hoveddalføret over en lengde på 5 km. Mot sør og vest avgrenses området mot tilliggende fjell og fjellskog. Området innehar en del topografisk variasjon på landskapsnivå og på mindre skala. Det finnes noen grunne bekkekløfter i øst, små bekkedaler, flattere myr- og skogspartier, bratte liser med til dels blokkmarkskog under markerte bergveggsfremspring og avrunda høyder med og uten skog. Området har en høydegradient fra 200 moh. ved Moan til 1115 moh. på toppen av Sjøfunatten vest i området. Det meste av de høyereliggende områdene har fattig berggrunn med kvartsiitt. Mye av den østvendte lia består av båndgneis med innslag av amfibolitt og glimmergneis som gir opphav til noe rikere vegetasjon. Løsmassedekket er overveiende tynt i hele området.

Store deler av underøkelsesområdet er dominert av granskog. Furu finnes bare på skinnere partier og sjelden i større bestand. Bjørk finnes mest i overgangen mot fjellet, mens selje og rogn finnes spredt. Det er generelt svært lite av andre boreale treslag i området. Bærlingskog dominerer mye av de høyereliggende områdene. I den østvendte lia finnes svak lågurtskog, lågurtskog og høgstaudeskog i mindre områder. Her finnes også områdets eneste forekomster av edelløvtrær som lind og lønn. Myrene og myrsumpskogene som finnes spredt er fattige til intermedært rike. I den østvendte brattlia er det nakent berg av noe rikere type. Sva med lite vegetasjon og bergveggsmiljøer med interessante lavarter. Stedvis finnes grunnlendt ras- og flompåvirket mark med rik vegetasjon.

Eldre forholdsvis åpen fjellgranskog dominerer arealene over 700 meter. Lenger ned i lisdene er påvirkningen gjennomgående større. I de nedre delene av liene er skogen yngre, men også mer produktiv og det har stedvis dannet seg en god del død ved. I disse områdene er skogen mindre sjiktet og mer ensaldret enn oppe i høyden hvor skogen er flersjiktet. I øvre deler er det til dels mye død ved i ulike nedbrytningsstadier, mens de lavereliggende lisdene har lavere kontinuitet i død ved. Det er totalt kartlagt 6 kjerneområder med gammel granskog, rike blandingskoger og brannskog. I tillegg til disse finnes mindre arealer med kjerneområder som ikke er avgrenset. Kjerneområdene som er avgrenset utgjør ca. 30 % av det samlede arealet.

Beia utgjør et rimelig godt, enhetlig avgrenset skogsområde som innehar en del variasjon i topografi og vegetasjon og spenner fra sørboreal vegetasjonssone og opp til nordboreal og lavalpin vegetasjon på de høyeste toppene. Området utgjør nesten 8 kvadratkilometer med rimelig godt avgrenset skognatur som innenfor verneforslaget stort sett har eldre skog uten nyere inngrep. Den eldste skogen finnes oppe i fjellskogen i de vestre delene og først og fremst i kjerneområdene. Bortsett fra for parameterne rikhet, gamle løvtrær og gamle edelløvtrær så skårer Beia middels og høyt på alle målte parametere. Verneforslaget vurderes på bakgrunn av vurderte parametere til å være regional verneverdig (**).

I henhold til Framstad m.fl. (2017) oppnår området oppnår middels grad av mangeloppfyllelse. Mangelen gammel furuskog dekkes i liten grad inn, mens gammel granskog dekkes inn i større grad, men er ikke vurdert som en like stor mangel i Buskerud. Rik blandingskog er vurdert å være lite inndekt av vern i Buskerud og denne typen fanges i noen grad opp i de østvendte lavereliggende delene av Beia.

Lokalitet Beia-NY 2020 er vurdert på nytt etter at den opprinnelige Beia lokaliteten ble beskåret i nordre del slik at området ble nesten halvert. Dette har gjort at området ikke lenger kan regnes som et storområde, arronderingen har blitt svekket, mye skog på noe bedre bonitet er borte, andelen furuskog er blitt langt lavere og en del miljøer og arter som kun er kartlagt i nord er ikke lenger med som son del av dette vernetilbudet. Bl. a. en markert bekkekløft i nord og flere grankildeskoger.

Feltarbeid

Hoveddelen av arealene ble undersøkt i juni 2018, mens de nordøstre delene ble undersøkt i 2015 i forbindelse med annen kartleggingsaktivitet. Området vurderes som rimelig godt undersøkt for å kunne gi en riktig verdivurdering av området. Deler av de bratte østvendte liene ned mot Hallingdalen er mindre godt undersøkt. Det samme gjelder de sørvestre delene sør for Sjøfunatten.

Tidspunkt og værets betydning

I 2018 var det over 30 grader i Nesbyen de to dagene området ble befart. Dette førte til noe nedsatt effektivitet i felt.

Utvelgelse og undersøkelsesområde

Området inngår i arbeidet med frivillig skogvern, i regi av Miljødirektoratet, Fylkesmannen og grunneierne. Tilbudsområdet som er vurdert omfattet i utgangspunktet et areal på 13.137 daa, men i forbindelse med at andre prosesser rundt arealbruk i den nordlige delen av dette området ikke er avklart er vurderingsområdet for lokaliteten nå på 7824 daa. Det er i all hovedsak arealer i den nordlige delen av området som er kuttet, men noen mindre justeringer er også gjort andre steder langs grensen.

Tidligere undersøkelser

I forbindelse med Elfenbenskartlegging i Norge ble brattskrentene nord for Bjørnskardet undersøkt. Det finnes noen få spredte MiS registreringer fra området, men det er uklart i hvor stor grad området er kartlagt med MiS metodikk. Det er gjort enkelte registreringer av rødlistede arter i området, men det er ikke gjort funn av arter som ikke ble gjenfunnet i forbindelse med kartleggingene i 2018.

Dette faktaarket er skrevet i 2020 basert på den opprinnelige beskrivelsen for område Beia kartlagt i 2018.

Beliggenhet

Områdets nordøstlige deler strekker seg nesten helt ned til sentrum av Nesbyen. Derfra sørover og sørvest over mot Syningen og Saupset.

Naturgrunnlag

Topografi

Det høyereliggende platået over 800 meter har småkollete landskap med enkelte markerte toppunkter. Her finner vi slake daler og ganske avrunda kollepartier med tilhørende slake lisider. Stedvis flatere myrpartier og bakkemyr i tilknytning til små tjern. I øst går det meget bratt ned i Hallingdalen. Den østvendte lisiden er hele 5 km lang. Stedvis er lisiden brutt opp av markerte kløfter som som f. ek. Bjørnaskard. Ut over at det er bratt er det ikke så mye topografisk variasjon innenfor denne dalsiden.

Geologi

Det meste av de høyereliggende områdene har fattig berggrunn med kvartsitt. Mye av den østvendte lia består av båndgneis med innslag av amfibolitt og glimmergneis som gir opphav til noe rikere vegetasjon. Løsmassedekket er overveiende tynt i hele området.

Vegetasjonsgeografi

Vegetasjonseksjon: OC-Overgangsseksjon, vektasjonsone: nordboreal 65% (ca 5090daa) mellomboreal 20% (ca 1560daa) sørboreal 15% (ca 1170daa) .

Hele området ligger i overgangsseksjonen med et ganske kontinentalt klima. Området ligger i sørboreal vegetasjonssone ned mot Hallindalen, mens det er mellomborealt i en overgang før den nordboreale sonen dominerer de høyereliggende delene av området.

Klima

Det er et forholdsvis kontinentalt klima i området med varme somre og kalde vintere og forholdsvis lite nedbør over året. Det er ikke kjent at deler av området har særegne lokalklimatiske forhold.

Vegetasjon og treslagsfordeling

Høyereliggende deler har mye bærlyngskog med innslag av blåbærskog og svak bærlyng lågurtskog i partier. Rikere skog finnes i den østvendte dalsiden ned mot Hallingdalen og helt sør i kjerneområde 6 hvor det er noe rikere skog. Lyngskog og lavskog finnes noe mer sparsomt og det er knyttet til disse vegetasjonstypene furua dominerer. Ellers er det i all hovedsak gran som dominerer området. I nordøst nedenfor bergene er det innslag av varmekjære treslag som lind og lønn. Osp, selje og rogn finnes ganske sparsomt, mens bjørk finnes spredt og særlig i øvre del mot snau fjellet. De aller fleste myrene er fattige jordvannsmyrer, men det finnes også noe rikere sigevannsmyrer i bunnen av mindre daler. Mange av disse noe rikere myrene har trolig vært beitet og kanskje slått år om annet for lenge siden. De østvendte bratte liene har innslag av rasmarksvegetasjon, rik grunnlendt mark som overrisles med jevne mellomrom og noe rikere bergvegger med interessante lavsamfunn.

I forbindelse med ny avgrensning har mye av furukvalitetene i området blitt borte da furua i hovedsak fantes nord i området. Det er også en del kildeskog, sumpskog og halvrike myrer som ikke finnes innenfor det nye området.

Skogstruktur og påvirkning

Skogen i Beia varierer mye i alder og struktur avhengig av den historiske påvirkningen. Innenfor deler av kjerneområde 1 og 6 er det til dels svært gammel skog hvor det er vanskelig å finne sport etter hogst. Her er det flersjiktet skog med trær i alle aldre og grov død ved i alle nedbrytningsstadier. Med tanke på at dette er fjellskog med lav produksjon må skogen noen steder ha stått nær urørt i svært lang tid for å kunne danne denne typen skogbilde og gamle elementer. Andre steder

er det mer ordinær naturskog med mindre mengder død ved, men med høy andel gamle trær og spredt med noe elementer av liggende og stående død ved. De aller fleste arealer med mer produktiv skog er hardere drevet og det finnes mindre gammelskogselementer. Deler av denne skogen er i ferd med å gå noe i sammenbrudd i partier og vil på sikt danne langt større mengder med død ved enn i de høyere liggende fattige delene av området.

Store deler av området har ingen store tekniske inngrep, men påvirkningen øker jo lenger ned mot gårder og veier man kommer. Noen enkle stier finnes, men i de sentrale høyere liggende områdene er det få spor etter aktivitet.

Kjerneområder

I det følgende listes informasjon om de avgrensede kjernelokalitetene i området Beia - NY 2020. Nummereringen referer til inntegninger vist på kartet.

1 Beia-Sjåfunatten

Naturtype: Gammel granskog - Gammel høyere liggende granskog
BMVERDI: A

Areal: 1953daa
Hoh: 840-1050 moh

Innledning: Lokaliteten er registrert den 26.06.2018 av Kim Abel og Terje Blindheim (begge fra BioFokus), i forbindelse med frivillig vern kartlegging. Rødlistekategorier følger 2015-utgaven for arter og 2011-utgaven for naturtyper. Metodikk for avgrensning og verdivurdering følger DN-håndbok 13, men tilpasset nyere faktaark utarbeidet i 2014.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger sørvest for Nesbyen i Nes kommune, nærmere bestemt på det skogkledde åspartiet fra Beia i sør og til Hågeberg i nord. Skogen er høy liggende fra ca. 840 m.o.m og opp til skoggrensa på ca 1050 m.o.h. Terrengtet er dominert av flere markerte toppe og koller og med bølgete landskap mellom. I sør er det noen lengre lisdeler. Avgrensningen av lokaliteten er preget av en stor grad av usikkerhet da mange av grensene markerer diffuse overganger mot eldre, men mer påvirket fjellskog, samt at lokaliteten er stor hvor ikke alle grensene er kvalitetssikret i felt. Bruk av ortofoto og gode muligheter til avstandsvurderinger har imidlertid redusert usikkerheten tilstrekkelig. Berggrunnen består av kvartitt og løsmassene er dominert av bart fjell og skredmateriale.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Naturtypen hører til gammel granskog med utformingen gammel høyere liggende granskog. Det er imidlertid flere partier som strekker seg opp over skoggrensa, samt at det er flere tjern og myrer innenfor avgrensningen. Totalt er det ca. 80% av lokaliteten som tilhører naturtypen gammel granskog. Vegetasjonen er i alle hovedsak dominert av bærlyngskog, men det er også noe innslag av blåbærskog og lyngskog. Veldig sparsomt forekommer små flekker med høgstaudekog langs bekker og bratte partier. Ellers er skoglandskapet brutt opp av flere fattigmyrer. Treslagssammensetningen er dominert av gran, men med noe innslag av bjørk og enda mer sparsomt innslag av rogn, selje, osp og furu.

Bruk, tilstand og påvirkning: Skogen er gjennomgående gammel i hele området og med små og lokale kjerner som har urskogspreget. Det største av de mer upåvirkede partiene ligger vest og nordvest for tjernet som ligger på 923 m.o.h. syd for Leirtjern. Her er det mye død ved og mange svært gamle trær. Store deler av lokaliteten er høytliggende og i grenseland for hvor grana klarer å vokse. Skogen er derfor ofte glissen og småvokst, og med flere steder hvor grana trolig er første generasjon gran etter at skoggrensa er på vei opp. Skogtilstanden er noe variert med skog i sen optimalfase i de mer produktive arealene i randsonene og med aldersfase som dominerende innslag i resten av området. Bledningsfase forekommer i små partier. Dimensjonene på grana ligger mye rundt 25-35 cm i brysthøydiameter, men betydelige arealer i de høyere liggende delene har spinklere skog, samt at det forekommer en del grove graner i noe mer produktive lommer spredt i området. Død ved forekommer jevnt i området, men med flere delområder som har mye død ved i flere nedbrytningsfaser.

Artsmangfold: Det er brukt varierende med tid på artsletting i de ulike delområdene av lokaliteten. Til tross for en del leting er det stort sett kun registrert mer frekvente rødlistearter og signalarter knyttet til gammel skog. Noe av grunnen er nok en usedvanlig tørr og varm sesong, samt at det var noe tidlig på året for å fange opp hele spennet av vedboende sopp. Arter av lav og sopp som ble registrert var rynkeskinn (NT), rosenkjuke (NT), svartonekjuke (NT), gubbeskjegg (NT), sprikeskjegg (NT), gammelgranskål (NT), kort trollskjegg (NT), granseterlav, duftskinn, granrustkjuke, lungenever, glattvrenge og stiftfilllav. Området antas å ha et brukbart potensial for mer krevende arter selv om det er et høytliggende område.

Fremmede arter: Ingen registrert.

Del av helhetlig landskap: Lokaliteten er en av flere gammelskogslokaliteter som er registrert i området Beia-Rukkedalen, og dette området fremstår som ett av de større og mer uberørte av disse.

Verdivurdering: I henhold til forslaget til faktaark for gammel barskog fra 2014 scorer lokaliteten middels på arts mangfold, samt høyt på størrelse og tilstand. Samlet sett tilsvarer dette verdien svært viktig (A-verdi).

Skjøtsel og hensyn: Skogkvalitetene fremmes ikke av skjøtsel.

6 Påverud N

Naturtype: Gammel granskog - Gammel høyere liggende granskog
BMVERDI: A

Areal: 130daa

Innledning: Lokaliteten er registrert 27.06.2018 av Terje Blindheim, BioFokus, i forbindelse med kartlegging av et større område i frivillig vern sammenheng. Rødlistekategorier følger 2015-utgaven for arter og 2011-utgaven for naturtyper. Metodikk for avgrensning og verdivurdering følger DN-håndbok 13, men tilpasset nyere faktaark utarbeidet i 2014. Kun nordvestre deler av biotopen er undersøkt pga. tidspres.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger sørvest for Nesbyen i Nes kommune og utgjør en i hovedsak sør- og østvendt li og bratt skrendt med en god del intern småtopografi som smådaler, søkk og berg. Stort sett grunne løsmasser og fattig berggrunn.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Naturtypen er gammel granskog med utforming gammel høyere liggende granskog. Vegetasjonen er typisk blåbærskog i partier, men det er også lågurtskog og høgstaudekog. Bærlyngskog og lyngskog på de skrinne delene. Gran er dominerende treslag, men det er også en del bjørk, rogn, selje og noe osp.

Bruk, tilstand og påvirkning: Skogen er ikke påvirket av skogbruk i nyere tid, særlig ikke de øvre delene. Det går en gammel steinsatt hestevei inn i området i nordvest som det er tatt ut tømmer på for lang tid tilbake. Skogen er flersjiktet med god spredning og stedvis meget grov og de eldste granene er trolig minst 300 år gamle. I den delen i nordvest som ble undersøkt var det mye grov død ved i partier i alle nedbrytningsstadier.

Artsmangfold: Svartonekjuke, rynkeskinn, granseterlav, sprikeskjegg og gubbeskjegg er alle knyttet til gran og vurdert som nær truet (NT)

på rødlisten. Sannsynlig at også flere rødlistede arter knyttet til gamle trær og død ved finnes i området.

Fremmede arter: Ingen registrert.

Del av helhetlig landskap: Lokaliteten er en av flere gammelskogslokaliteter i landskapet og verdien av disse må sees i sammenheng.

Verdivurdering: Lokaliteten skåres høyt på størrelse og tilstand og middels på rikhet og artsmangfold. Samlet vurderes derfor lokaliteten å være av nasjonal verdi (A verdi), særlig sett i sammenheng med øvrige skogkvaliteter i omgivelsene.

Skjøtsel og hensyn: Det er ingen kvaliteter ved lokaliteten som er avhengig av skjøtsel for å ivaretas.

7 Leirtjern Ø

Naturtype: Gammel granskog - Gammel høyereliggende granskog
BMVERDI: B

Areal: 36,3daa

Innledning: Lokaliteten er registrert 26.06.2018 av Terje Blindheim, BioFokus, i forbindelse med kartlegging av et større område i frivillig vern sammenheng. Rødlistekategorier følger 2015-utgaven for arter og 2011-utgaven for naturtyper. Metodikk for avgrensning og verdivurdering følger DN-håndbok 13, men tilpasset nyere faktaark utarbeidet i 2014.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger sørvest for Nesbyen i Nes kommune og utgjør en bratt østvendt tresatt li med i hovedsak fattig berggrunn og tynt til noe mektigere løsmassedekke.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Naturtypen er gammel granskog med utforming gammel høyereliggende granskog. Vegetasjonen er typisk blåbærskog i sør, mens det også finnes lågurtskog og noe høgstauteskog i nord. Gran er nesten helt dominerende treslag. Noe innslag av borealt løv, men ikke mye.

Bruk, tilstand og påvirkning: Skogen er ikke påvirket av skogbruk i nyere tid og enkelttrær på fattigere mark er trolig mellom 200 og 300 år. Skogen er generelt flersjiktet med god spredning og har spredt med læger i flere nedbrytningsfaser. I nord er det svært produktiv skog med gran opp mot 90 cm i diameter og med en del svært grove læger. Til tross for områdets beliggenhet i svært bratte og vanskelig tilgjengelig område er det spor her etter tidligere tiders hogster.

Artsmangfold: Svartsonekjuke, rosenkjuke og gubbeskjegg, alle nær truet (NT), er registrert på lokaliteten. Hvitsoleie, kranskonall og firblad vokser på frisk lågurtmark. Sannsynlig at også flere rødlistede arter knyttet til gamle trær og død ved finnes i området.

Fremmede arter: Ingen registrert.

Del av helhetlig landskap: Lokaliteten er en av flere gammelskogslokaliteter i landskapet og verdien av disse må sees i sammenheng.

Verdivurdering: Lokaliteten skåres middels på størrelse, tilstand og rikhet, men lavt på artsmangfold. Samlet vurderes derfor lokaliteten å være av regional verdi (B verdi), særlig sett i sammenheng med øvrige skogkvaliteter i omgivelsene.

Skjøtsel og hensyn: Det er ingen kvaliteter ved lokaliteten som er avhengig av skjøtsel for å ivaretas.

9 Moan V

Naturtype: Gammel lavlandsblandingsskog - Sørboreal gran-blandingsskog
BMVERDI: B

Areal: 40,9daa

Innledning: Beskrivelse utarbeidet av Tom H. Hofton (BioFokus) juni 2018 ifbm. tilbud om frivillig vern av skog på Beia, på grunnlag av eget feltarbeid 30.9.2015 ifbm. kartlegging/leting etter elfbenslav (oppfølging av arbeid med arten som mulig framtidig prioritert art) på oppdrag for Fylkesmannen i Oppland.

Beliggenhet, naturgrunnlag: Lokaliteten ligger nord i bergrota til Beias lange, nordøstvendte fjellvegg. Den består av ei smal stripe skog og bergskrentmark langsmed fjellveggen, avgrenset i nedkant dels mot grovsteinet ur dels mot ungskog etter flatehogst, i nord og sør mot andre naturtyperlokaliteter. Berggrunn: Ifølge NGU (2018) migmatitt og gneis, men vegetasjonen viser klart at det er rikere bergarter i skrenten/bergrota. Bioklimaregion: sørboreal – overgangsseksjon (SB-OC).

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Lokaliteten klassifiseres som "gammel lavlandsblandingsskog" (utforming sørboreal gran-blandingsskog), men her er også elementer av rik boreal lauvskog, rik edellauvskog (fragmenter), rik rasmark og rik bergvegg. Skogstripa i bergrota har blandingsskog av gran og rikelig lauvtrær (delvis dominerende), hovedsakelig boreale lauvtrær (mest bjørk og selje), men sparsomt finnes også spisslønn og så vidt lind. Rik lågurtskog dominerer hele lia, i fuktige-våte sig overgang til høgstauteskog. I foten av fjellveggen er det rike, vekselfuktige berghylle-enger og rasmarksenger, og selve fjellveggen synes også å være til dels baserik.

Bruk, tilstand og påvirkning: Skogstrukturen er heterogen, mye pga. bratt og rasutsatt terreng. På stabilt terreng står en god del relativt gammel naturskog, med innslag av grove trær av både gran og lauvtrær, og partivis nokså mye dødved. Stedvis inngår grov hengebjørk, og enkelte partier har høy tetthet av gammel selje. Langsmed skrenten er det mange gamle og yngre rasskar, med talus-kjegler under, og i tilknytning til disse står skog i ulike suksjonsstadier etter rasene. Det er også mindre partier med middelaldrende skog som trolig skyldes hogst for noen tiår siden. Stedvis er det ungskog etter flatehogst tilnærmet helt opptil fjellveggen (det meste av dette er utelatt fra avgrensningen).

Artsmangfold: Artsmangfoldet er noe mangelfullt dokumentert (hovedfokus var på bergvegglav), men framstår som tydelig rikt, og med bra potensial for et relativt høyt antall interessante arter. Karplantefloraen er rik, med et stort antall rikskogsarter (særlig i lågurtelementet), rasmarksarter og rikberg-arter – bl.a. skogvikke, skogsvinerot, kranskonvall, kantkonvall, ormetelg, krattmjølke, vendelrot, lerkespore, trollbær, brunrot, firblad, hegg, maigull, hvitmaure, korsved, i fjellveggen bl.a. bergfrue og rødsildre. Lind finnes også (nær innergrense, lenger inn i Hallingdal bare påvist under Gardnosberget). Vedsoppfungaen framstår som middels rik – påvist rosenkjuke (*Fomitopsis rosea*) (NT), sjokoladekjuke (*Junghuhnia collabens*) (VU), ullnettsopp (*Leucogyrophana sororia*), granrustkjuke (*Phellinus ferrugineofuscus*), og rynkeskinn (*Phlebia centrifuga*) (NT). Det kan også være at jordboende sopp er rikt utviklet i deler av lia (den noe kravfulle mel-sneglehatt (*Limacella glioderma*) er påvist). Lavfloraen er ikke spesielt rik verken på trær eller berg, men påvist er bl.a. praktlav (*Cetrelia olivetorum*) (VU) (flere steder), lungenever (*Lobaria pulmonaria*), grynfiltlav (*Pannaria conoplea*), stifferiltlav (*Parmeliella triptophylla*), samt knappenålslaven skyggenål (*Chaenotheca stemonea*). Moser er ikke nærmere undersøkt, men gamle funn av bl.a. svasotmose (*Andreaea crassinervia*) (DD), kadavermose (*Aplodon wormskioldii*) (VU), storskortmose (*Cynodontium suecicum*) og huldrebekkemose (*Hygrohypnum montanum*) (VU) fra "Beia i Næs" gjort av Baard Kaalaas i 1890 (Artskart 2018) tyder klart på at bergskrenten har en interessant moseflora. Insekter er heller ikke undersøkt, men varm og rik lavlands-gammelskog med rikelig dødved er generelt rike insekthabitater.

Fremmede arter: I nedre del av fjellveggen finnes et relativt stort parti med tallrike, velvoksne busker av blåhegg (*Amelanchier spicata*) (SE). Arten ble påvist i området allerede i 1975 av Torstein Engelskjøn (Artskart 2018), angitt som "To 2 m høye busker, nærmest naturlig vegetasjon".

Del av helhetlig landskap: Lokaliteten er blant de middels verdifulle av gammel rik lavlandsgran-blandingsskog i Hallingdal. Lokaliteten er del av storområdet Beia (sammenhengende naturskog), og er ett av en rekke verdifulle delområder i bergrota til Beia, med stedvis høye naturverdier tilknyttet gammel lavlandsgranskog og dels også til lauvtrær og bergvegger. Slike miljøer er relativt utbredt i Hallingdal, men Beia danner et av de største og (trolig) mest verdifulle sammenhengende bergrotsskog-områder i distriktet.

Verdivurdering: Lokaliteten har viktige naturverdier, med gammel sørboreal gran-blandingsskog med stedvis mye dødved, rikelig lauvtrær (inkl. en del gamle), innlandsutpost for lind og spisslønn, rike skogsamfunn, gunstig lokalklima, og et rikt artsmangfold (foreløpig mangelfullt dokumentert, hittil påvist 4 rødlistearter (2 VU, 2 NT) (ihht. RL2015) (men betydelig flere finnes opplagt). Kvalitetene varierer imidlertid en del i området. Stor forekomst av fremmed og svartelistet art trekker noe ned. Ihht. faktaark for gammel lavlandsblandingsskog oppnår lokaliteten middels vekt på størrelse, middels til høy på artsmangfold, middels på tilstand og middels til høy på rikhet – og ligger i grense-sjiktet B/A, men pga. en del yngre skogpartier settes samlet verdi til viktig (verdi B).

Skjøtsel og hensyn: Naturverdiene ivaretas og videreutvikles best om naturlig skogdynamikk tillates (selv om kvalitetene varierer en del, og kvalitetene i visse partier vil kunne opprettholdes også ved en viss plukkhogst). Det er i hovedsak ikke behov for skjøtsel, med unntak av den store forekomsten av blåhegg som bør bekjempes. Storparten av forekomsten sitter imidlertid i den stupbratte fjellveggen, og bekjempelse vil være svært krevende.

10 Bjørnaskard N

Naturtype: Gammel lavlandsblandingsskog - Sørboreal gran-blandingsskog
BMVERDI: A

Areal: 25daa

Innledning: Beskrivelse utarbeidet av Tom H. Hofton (BioFokus) juni 2018 ifbm. tilbud om frivillig vern av skog på Beia, på grunnlag av eget feltarbeid 30.9.2015 ifbm. kartlegging/leting etter elfenbenslav (oppfølging av arbeid med arten som mulig framtidig prioritert art) på oppdrag for Fylkesmannen i Oppland.

Beliggenhet, naturgrunnlag: Lokaliteten ligger nord i bergrota til Beias lange, nordøstvendte fjellvegg, rett nord for Bjørnaskard. Den består av et brattlendt skogparti på en hylleformasjon oppunder fjellveggen, avgrenset mot grovsteinet blokkmark i nedkant. Mot Bjørnaskard er kvalitetene svakere, og grense er her satt mot ei smal branngate (etablert ifbm. skogbrannen i slutten av juli 2014). Berggrunn: Ifølge NGU (2018) migmatitt og gneis, men vegetasjonen viser klart at det er rikere bergarter i skrenten/bergrota. Bioklimaregion: sørboreal – overgangsseksjon (SB-OC).

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Lokaliteten klassifiseres som "gammel lavlandsblandingsskog" (utforming sørboreal gran-blandingsskog), men oppunder fjellveggen inngår også elementer av rik rasmark og rik bergvegg. Hylla dekkes av grandominert blandingsskog med betydelig innslag av boreale lauvtrær, spesielt er det mye selje. Rik lågurtskog dominerer, mest av en nokså frisk utforming, som lokalt går over i høgstaudeskog. Terrenget er brattlendt og ofte steinete. I foten av fjellveggen er det rike, vekselfuktige berghylle-enger og rasmarsenger, og selve fjellveggen synes også å være til dels baserik.

Bruk, tilstand og påvirkning: Gammel naturskog som er lite påvirket langt bakover i tid (svært vanskelig tilgjengelig nedenfra). Skogstrukturen er heterogen, med grovvokst og høyreist gran, mye gamle lauvtrær (særlig selje), og mye grove læger i ulike nedbrytningsstadier (mest av gran, men også av lauvtrær). Nord i lokaliteten er det gammel rasmark dominert av lauvtrær, og særlig mye gammel selje. Skogtilstanden er vesentlig dårligere nær Bjørnaskard (tydelig påvirkningsskille).

Artsmangfold: Artsmangfoldet er noe mangelfullt dokumentert (hovedfokus var på bergvegglav), men framstår som rikt, og med høyt potensial for et mange interessante arter. Karplantefloraen er rik, med et stort antall rikskogsarter (særlig i lågurtelementet), rasmarskarter og rikbergarter – bl.a. myskemaure, leddved, krattfiol, skogvikke, kranskonvall, ormetelg, vendelrot, trollbær, brunrot, firblad, trollurt, mailgull, korsved. Vedsoppfungaen virker rik – på gran er påvist rosenkjuke (*Fomitopsis rosea*) (NT), sjokoladekjuke (*Junghuhnia collabens*) (VU), granstokkjuke (*Phellinus abietis*), granrustkjuke (*Phellinus ferrugineofuscus*), rynkeskinn (*Phlebia centrifuga*) (NT), praktbarksopp (*Veluticeps abietina*), på selje skjellrødspore (*Entoloma tjallingiorum*) (dødt parti på svær levende seljevrak) og muligens kjuka *Antrodia minuta* (ikke tidligere påvist i Norge) (artsbestemmelsen er ennå ikke sikkert nok verifisert). Lavfloraen er ikke spesielt rik verken på trær eller berg, men flere interessante arter finnes, bl.a. praktlav (*Cetrelia olivetorum*) (VU), skrubbenever (*Lobaria scrobiculata*), grynfiltlav (*Pannaria conopsea*), stiftfiltlav (*Parmeliella triptophylla*). Moser er ikke nærmere undersøkt, men gamle funn av bl.a. svasotmose (*Andreaea crassinervia*) (DD), kadavermose (*Aplodon wormskioldii*) (VU), storskortemose (*Cynodontium suecicum*) og huldrebekkemose (*Hypnum montanum*) (VU) fra "Beia i Næs" gjort av Baard Kaalaas i 1890 (Artskart 2018) tyder klart på at bergskrenten har en interessant moseflora. Insekter er heller ikke undersøkt, men varm og rik lavlands-gammelskog med rikelig dødved er generelt rike insekthabitater.

Fremmede arter: Ingen kjent.

Del av helhetlig landskap: Lokaliteten er blant de beste av gammel rik lavlandsgran-blandsskog i Hallingdal. Lokaliteten er del av storområdet Beia (sammenhengende naturskog), og er ett av en rekke verdifulle delområder i bergrota til Beia, med stedvis høye naturverdier tilknyttet gammel lavlandsgranskog og dels også til lauvtrær og bergvegger. Slike miljøer er relativt utbredt i Hallingdal, men Beia danner et av de største og (trolig) mest verdifulle sammenhengende bergrotsskog-områder i distriktet.

Verdivurdering: Lokaliteten har høye naturverdier, med gammel sørboreal granskog med mye dødved, mye gamle lauvtrær (særlig påfallende mye grov gammel selje), rike skogsamfunn, og et rikt artsmangfold (foreløpig mangelfullt dokumentert, hittil påvist 4 rødlistearter (2 VU, 2 NT) (ihht. RL2015) (men betydelig flere finnes opplagt). Ihht. faktaark for gammel lavlandsblandingsskog oppnår lokaliteten middels vekt på størrelse, høy på tilstand, (potensielt) høy på artsmangfold, middels på rikhet – og oppnår samlet verdi svært viktig (verdi A).

Skjøtsel og hensyn: Naturverdiene ivaretas og videreutvikles best om naturlig skogdynamikk tillates. Det er ikke behov for skjøtsel.

11 Bjørnaskard S

Naturtype: Brannfelt - Nytt brannfelt med fattig utforming
BMVERDI: B

Areal: 150daa

Innledning: Beskrivelse utarbeidet av Tom H. Hofton (BioFokus) juni 2018 ifbm. tilbud om frivillig vern av skog på Beia, på grunnlag av eget feltarbeid 30.9.2015 ifbm. kartlegging/leting etter elfenbenslav (oppfølging av arbeid med arten som mulig framtidig prioritert art) på oppdrag for Fylkesmannen i Oppland. Kun en liten del av lokaliteten lengst i nord (sør for Bjørnaskard) er besøkt, storparten av området er stupbratt og nesten utilgjengelig. Avgrensning basert på avstandsfotos tatt i 2015 fra lia øst for Nesbyen.

Beliggenhet, naturgrunnlag: Lokaliteten ligger i midtre del av den lange, nordøstvendte, stupbratte bergveggen til Beia. Den består av et større svært brattlendt skogparti som brant i juli 2014, avgrenset mot ikke-brent barskog på toppen, kløfta Bjørnaskard (med halvgammel granskog) i nord, og yngre skog og grovsteinet blokkmark i nedkant. Berggrunn: Ifølge NGU (2018) migmatitt og gneis, men vegetasjonen andre steder i skrenten viser klart at det er rikere bergarter i skrenten/bergrota. Bioklimaregion: sørboreal – overgangsseksjon (SB-OC).

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Lokaliteten klassifiseres som "brannfelt" (utforming – under tvil – fattig brannfelt). Skrenten har berglendt gran- og furuskog. Grunntype er usikker, men trolig dominerer lyngskog, med mindre partier blåbærskog.

Bruk, tilstand og påvirkning: Den svært bratte lisida/skrenten har hatt gammelskog av gran og furu, dels berglendt og glissen, dels mer sluttet på partier med noe bedre jordsmonn. Lynnedslag antente skogen i skrenten 24.7.2014. Brannen var pga. terrenget svært vanskelig å bekjempe, pågikk over en uke, og et relativt stort parti ble svidd av. Brannfeltet er ikke ryddet i etterkant, og har rikelig med brente stående trær og læger. Noen småpartier skog innenfor lokaliteten unngikk brann.

Artsmangfold: Artsmangfoldet er ikke dokumentert. Det er trolig meget stort potensial for mange brannavhengige arter, både arter knyttet til brent mark (bl.a. karplanter og sopp), og arter knyttet til brente trær og læger (insekter). Beliggenheten i meget bratt og solvarmt terreng bidrar ytterligere til gode forhold for insekter. Området burde vært undersøkt grundigere for insekter. Skrubbenever (*Lobaria scrobiculata*) ble sett på delvis brent selje i brannfeltkanten mot Bjørnaskard.

Fremmede arter: Ingen kjent.

Del av helhetlig landskap: Lokaliteten er et av svært få større, nyere skogbrannfelt i regionen. Brannfelt av liknende størrelse og med tilsvarende kvaliteter (brente trær og dødved) finnes i midtre-indre Buskerud ellers kanskje bare to steder i liene langs Norefjorden (brant i 1992). Lokaliteten er del av storområdet Beia (sammenhengende naturskog), og ett av en rekke verdifulle delområder i bergskrenten til Beia, med stedvis høye naturverdier tilknyttet gammel lavlandsgranskog og dels også til lauvtrær og bergvegger. Slike miljøer er relativt utbredt i Hallingdal, men Beia danner et av de største og (trolig) mest verdifulle sammenhengende bergrottskog-områder i distriktet, og skogbrannfelt finnes ingen andre slike steder i Hallingdal.

Verdivurdering: Lokaliteten har høye og meget sjeldne naturverdier, i kraft av å være et stort, nylig brent skogbrannfelt der det er gammelskog som har brent, og med store mengder brente trær og læger, og et meget godt potensial for spesialiserte, skogbranntilknyttede arter. Ihht. faktaark for brannfelt oppnår lokaliteten høy vekt på alle parametre (størrelse, tilstand (både trær og jordsmonn), påvirkning, og potensielt også på arts mangfold) – og oppnår samlet verdi svært viktig (verdi A).

Skjøtsel og hensyn: Naturverdiene ivaretas og videreutvikles best om naturlig skogdynamikk tillates (inkl. naturlig brann dynamikk). Det er ikke behov for skjøtsel.

Artsmangfold

De rødlistede artene som er kartlagt til nå i området er knyttet til død ved av gran som det stedvis finnes en god del av og særlig innenfor de avgrensede kjerneområdene. Rosenkjuke, svartonekjuke, duftskinn, granrustkjuke, rynkeskinn m. fl. finnes spredt over mye av området, mens den sjeldnere sjokoladekjuken kun er funnet i rikere skog nordøst i området. Olvi- enfylltav og kort trollskjegg finnes sparsomt på berg, mens gubbeskjegg, granseterlav og sprikeskjegg er nær true av arter som finnes til dels rikelig på gran og bjørk i hele området. Lav i lungeneversamfunnet er generelt lite utbredt da det finnes lite gamle løvtrær av osp, selje og rogn i området. På noen få osper og selje ble det registrert lungenever og skrubbenever. I det nye brannfeltet innenfor kjerneområde 11 mener vi det er stor sannsynlighet for å finne sjeldne og true arter som er avhengig av brann. Det står igjen mye brent død ved og dette er et substrat som er viktig for en lang rekke true arter av f. eks. biller. Det forventes også at området huser langt flere arter av vedboende sopp enn det som er kartlagt til nå.

*Tabell: Artsfunn i Beia - NY 2020. Kolonnen **Totalt antall av art** summerer opp antall funn innenfor området. 0 betyr at artsfunnet ikke er tallfestet, men begreper som mye, en del, sparsomt, spredt o.l. er brukt. Det store tallet i kolonnen **Funnet i kjerneområde** henviser til hvilke kjerneområder arten er funnet. Det lille tallet angir hvor mange funn som er gjort i hvert kjerneområde. 0 betyr tekstlig kvantifisering. Små tall uten kjerneområdenummer angir funn utenfor kjerneområder.*

Gruppe	Vitenskapelig navn	Norsk navn	Rødliste-status	Totalt antall av art	Funnet i kjerneområde (nr)
Karplanter	<i>Galium triflorum</i>	myskemaure		2	10, 8 ₁
Lav	<i>Alectoria sarmentosa</i>	gubbeskjegg	NT	12	1 ₉ 6 ₁ 7 ₁
	<i>Bryoria bicolor</i>	kort trollskjegg	NT	1	1 ₁
	<i>Bryoria nadvornikiana</i>	sprikeskjegg	NT	6	2 ₁ 2 ₂ 6 ₁ 8 ₁
	<i>Calicium salicinum</i>	rødhodenål		2	1 ₂
	<i>Chaenotheca chrysocephala</i>	gulgrynnål		2	1 ₁
	<i>Chaenotheca subroscida</i>	sukkernål	NT	2	1 ₁ 1 ₁
	<i>Cystostereum murrayi</i>	duftskinn		4	1 ₁ 3 ₃
	<i>Fuscopannaria mediterranea</i>	olivenfylltav	NT	1	1
	<i>Hypogymnia bitteri</i>	granseterlav	NT	6	1 ₁ 4 ₄ 6 ₁
	<i>Hypogymnia vittata</i>	randkvistlav		4	3 ₃ 8 ₁
	<i>Leptogium saturninum</i>	filthinnelev		1	10 ₁
	<i>Lobaria pulmonaria</i>	lungenever		2	1 ₁ 9 ₁
	<i>Lobaria scrobiculata</i>	skrubbenever		2	1 ₁ 10 ₁
	<i>Microcalicium disseminatum</i>	krukkenål		4	1 ₄
	<i>Nephroma bellum</i>	glattvreng		1	1 ₁
	<i>Pannaria conoplea</i>	grynfylltav		2	10 ₁ 9 ₁
	<i>Parmeliella triptophylla</i>	stiffylltav		2	1 ₁ 9 ₁
Sopper	<i>Climacocystis borealis</i>	vasskjuke		1	8 ₁

Gruppe	Vitenskapelig navn	Norsk navn	Rødliste-status	Totalt antall av art	Funnet i kjerne-område (nr)
Sopper	Cortinarius piceae	rosaskiveslørsopp		1	1
	Entoloma tjallingiorum	skjellrødspore		1	10 ₁
	Fomitopsis rosea	rosenkjuka	NT	11	1 ₇ 10 ₂ 8 ₁ 9 ₁
	Phellinus chrysoloma	granstokkjuka		3	1 ₂ 10 ₁
	Leucogyrophana sororia	ullnettsopp		1	9 ₁
	Phellinus ferrugineofuscus	granrustkjuka		3	1 ₁ 10 ₁ 8 ₁
	Phellinus nigrolimitatus	svartsonekjuka	NT	14	3 ₃ 1 ₁₀ 6 ₁
	Phlebia centrifuga	rynkeskinn	NT	6	1 ₂ 10 ₁ 6 ₁ 8 ₁ 9 ₁
	Pseudographis pinicola	gammelgranskål		2	1 ₂
	Steccherinum collabens	sjokoladekjuka		2	10 ₁ 9 ₁ 9 ₁

Avgrensning og arrondering

Områdets avgrensning vurderes å være rimelig god for å ivareta de viktigste kvalitetene som er kartlagt i det. Kjerneområde 9 fortsetter nordover utenfor verneforslaget og det ville vært gunstig om hele dette området og den eldre skogen i nordøst (inkludert naturtype med A verdi nord for kjerne 9) generelt kunne vært innlemmet i verneforslaget. Det ville styrket kvalitetene med lavereliggende sørboreal skog i verneområdet. Det samme gjelder for kjerneområde 1 som etter ny grense kun omfatter deler av kjerneområdet. I sørvest er området avgrenset mot fleraldret eldre naturskog sør sørøst for Høgelig-natten som trolig innehar mye av de samme naturkvalitetene som lenger nord. I forhold til opprinnelig avgrensning mister området mye av den nordvendte produktive skogen og avgrensningen blir ikke så komplett som den i utgangspunktet var med grenser som fanget opp høydegradienten i flere himellretninger.

Andre inngrep

Det er planer om sykkeløype gjennom området fra Syningen og ned til Nesbyen. Slik den er tegnet inn per i dag vil den ha en lengde, med alle svingene, på ca. 8 km innenfor verneforslaget. I forbindelse med feltarbeidet ble det gjort noen vurderinger av løypestrasseén. Vurderingene nedenfor er kun basert på beiktigelse av deler av ruta, samt noen generelle betraktninger. med enkel løype menes en trassé som er ca. 1 meter bred. Vi har ikke hatt kunnskap om planlagte tiltak i tilknytning til løypa som leirplasser, overnattingssteder osv.

Vår vurdering er at en enkel løype som er godt lagt i terrenget og som tar hensyn til de ulike formene for vegetasjon som finnes vil gjøre forholdsvis liten skade på naturmangfoldet som helhet, men vil fremstå som et teknisk inngrep som deler området i to deler. Det bør legges vinn på å legge løypa utenfor høyproduktiv granskog som forholdsvis raskt vil gi utfordringer knyttet til trær som velter og på den måten skape større konflikter med verneformålet. Lyngskog og bærlyngskog med mye furu i tresjiktet er de mest stabile skogene, marka er grunnlendt og det vil være enklere å legge en løype på slike arealer. Flere steder var løypa lagt i blokkrik mark noe som vil kreve en del bearbeiding for å kunne få til en sykkeløype. Løypa går også over, eller i kanten av, grankildeskog, myr og myrskog, og her vil det være positivt om en sykkelsti ble lagt på klopp eller lignende for å unngå at vannet dreneres. Løypa er lagt opp til å være svært svingete noe som oppta mer areal enn om man la trasseén mer rett på, men brattere. I områder hvor med spesielle naturkvaliteter bør man vurdere alternative trasseéer for å minske potensielle konflikter med viktige naturverdier. Det bør også sees på om tidligere skogsbilveier kunne vært brukt mer aktivt som løypestraseéer om det lar seg gjøre. Etter vår mening bør løypa gås opp av biolog og de som har kunnskap om hvordan slike sykkeløyper kan og bør bygges.

Vurdering og verdisetting

Verneforslaget Beia - NY 2020 skårer to og tre stjerner på de fleste parametere. Området vurderes å ha stor grad av urørthet og skårer tre stjerner for denne parameteren da de fleste arealer er naturskogspreget og uten nyere inngrep eller hogster. Området skårer to stjerner for parameterne topografisk variasjon, størrelse og arrondering. Området har mye gamle trær i partier, særlig i den høyereliggende fjellskogen. Skogen i den østvendte dalsiden har mer som må regnes som eldre produksjonsskog og ikke naturskog. Områdene med god kontinuitet er overveiende knyttet til arealer med svært lav produktivitet og dette forhold gjenspeiles i hvor mye død ved som faktisk finnes. Det er først når de mer produktive skogliene begynner å bli gamle vi vil få et godt tilfang av død ved av annen kvalitet enn det som stort sett finnes i området i dag. Disse gammelskogsparametere skårer i overgangen mellom to og tre stjerner. Gamle trær er gitt tre, mens kontinuitet og dødvedmengde er gitt to stjerner. Området skårer kun en stjerne på rikhet da det aller meste av området innehar mindre arealer med rike vegetasjonstyper. Det finnes innlag av noe lågurt og høgstaude i de østvendte skrånningene, men også her er det mye ordinær bærlyng- og blåbærskog. Innslaget av noe rikere vegetasjon i kombinasjon med et forholdsvis stort spenn i fattige typer gir samlet to stjerner for parameteren vegetasjonsvariasjon. Det er gjort funn av rødlistede arter av både vedboende sopp og lav og det forventes at området kan ha en funksjon for langt flere truede arter enn de som er kartlagt frem til i dag. Samlet vurderes området å opna to stjerner for parameteren arts mangfold. Innslaget av fersk brannflate med mye stående død ved er interessant og området kan huse spesielle branntilknyttede arter og på sikt andre arter som lever på eksponert død ved.

Beia - NY 2020 vurderes samlet å være et skogområde med regionalt viktige naturkvaliteter (**). Til tross for en avkorting i arealet innehar området fortsatt viktige naturkvaliteter, selv om den samlede variasjonen er mindre og at området ikke kan regnes som et storområde over 10 kvadratkilometer med funksjonell skog.

Tabell: Kriterier og verdisetting for kjerneområder og totalt for Beia - NY 2020. Ingen stjerner (0) betyr at verdien for kriteriet er fraværende/ ubetydelig. Strek (-) betyr ikke relevant. Se ellers kriterier for for verdisetting i metodekapittelet.

Kjerneområde	Urørthet	Død ved mengde	Død ved kontin.	Gamle bar-trær	Gamle løv-trær	Gamle edel-løvtrær	Tre-slagsfordeling	Topo-grafisk-variasjon	Vegeta-sjons-variasjon	Rik-het	Arter	Stør-relse	Arron-dering	Samlet verdi
1 Beia-Sjå-funatten	***	**	***	***	*	—	*	**	*	*	**	—	—	***
6 Påverud N	***	**	**	**	**	—	*	**	**	**	***	—	—	**
7 Leirtjern Ø	***	**	**	**	*	—	*	**	**	**	*	—	—	**
9 Moan V	**	**	**	*	**	*	***	*	**	***	**	—	—	**
10 Bjørnskard N	***	***	***	**	***	—	***	*	*	***	***	—	—	***
11 Bjørnskard S	***	***	?	**	0	—	*	*	*	*	***	—	—	***
Samlet vurdering	***	**	**	***	*	0	**	**	**	*	**	**	**	**

Mangeloppfyllelse

Området Beia - NY 2020 oppfylder mangler knyttet til forekomst av viktige mangelnaturtyper som rik blandingsskog, gammel furuskog og gammel granskog i høy grad da de har et samlet areal på over 2300 daa. Området oppfylder i liten grad mangler knyttet til lavlandsskog og høybonitets skog, men er vurder å ha rundt 1000 dekar biologisk gammel skog og oppnår da middels til høy mangeloppfyllelse for dette kriteriet alene. Beia - NY 2020 har mindre produktivt skog, mindre lavtliggende skog og mangler innslaget av grankildeskog i forhold til den opprinnelige avgrensningen. Området oppfylder heller ikke kriteriene for å være et storområde med et funksjonelt skogareal på rundt 6000 dekar i hovedsakelig mellomboreal og nordboreal vegetasjonssone. Samlet vurderes området å oppfylle mangler i skogvernsammenheng i middels grad.

Vurdering av mangeloppfyllelse for ulike vernemålsetninger for lokalitet Beia - NY 2020.

Mangelnaturtyper: Høy mangeloppfyllelse

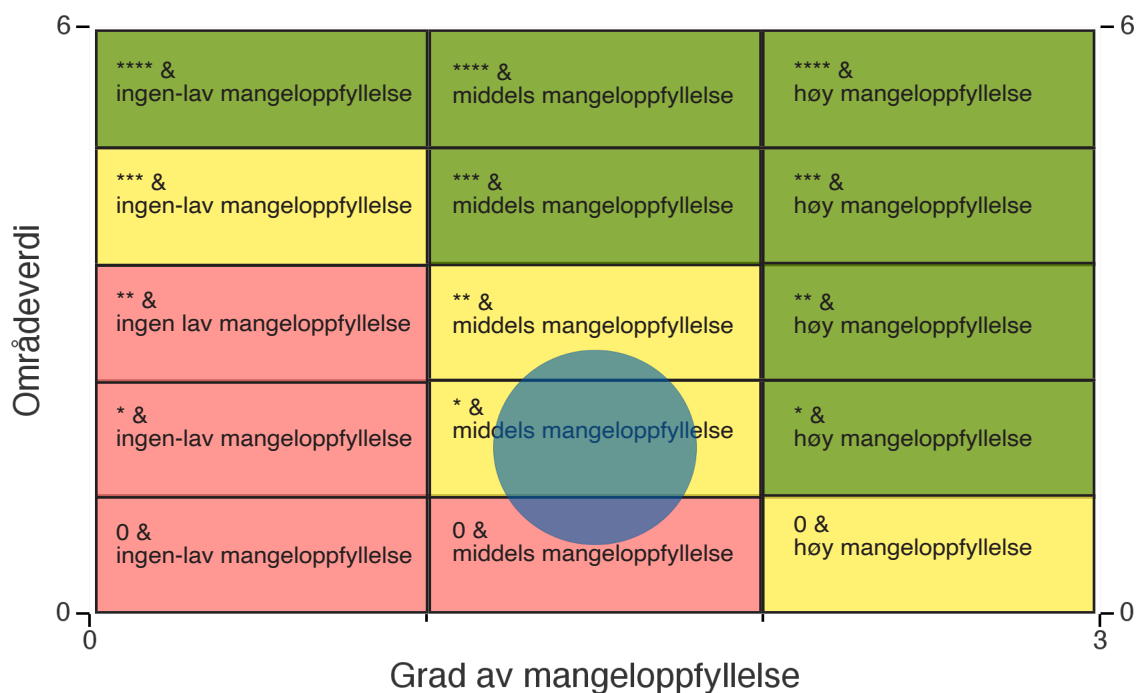
Generelle mangler (lavlandsskog, høybonitets skog og biologisk gammel skog): Middels mangeloppfyllelse

Restaurering- og utviklingspotensial: Ingen-lav mangeloppfyllelse

Storområdekvaliteter: Ingen-lav mangeloppfyllelse

Samlet mangeloppfyllelse: Middels mangeloppfyllelse

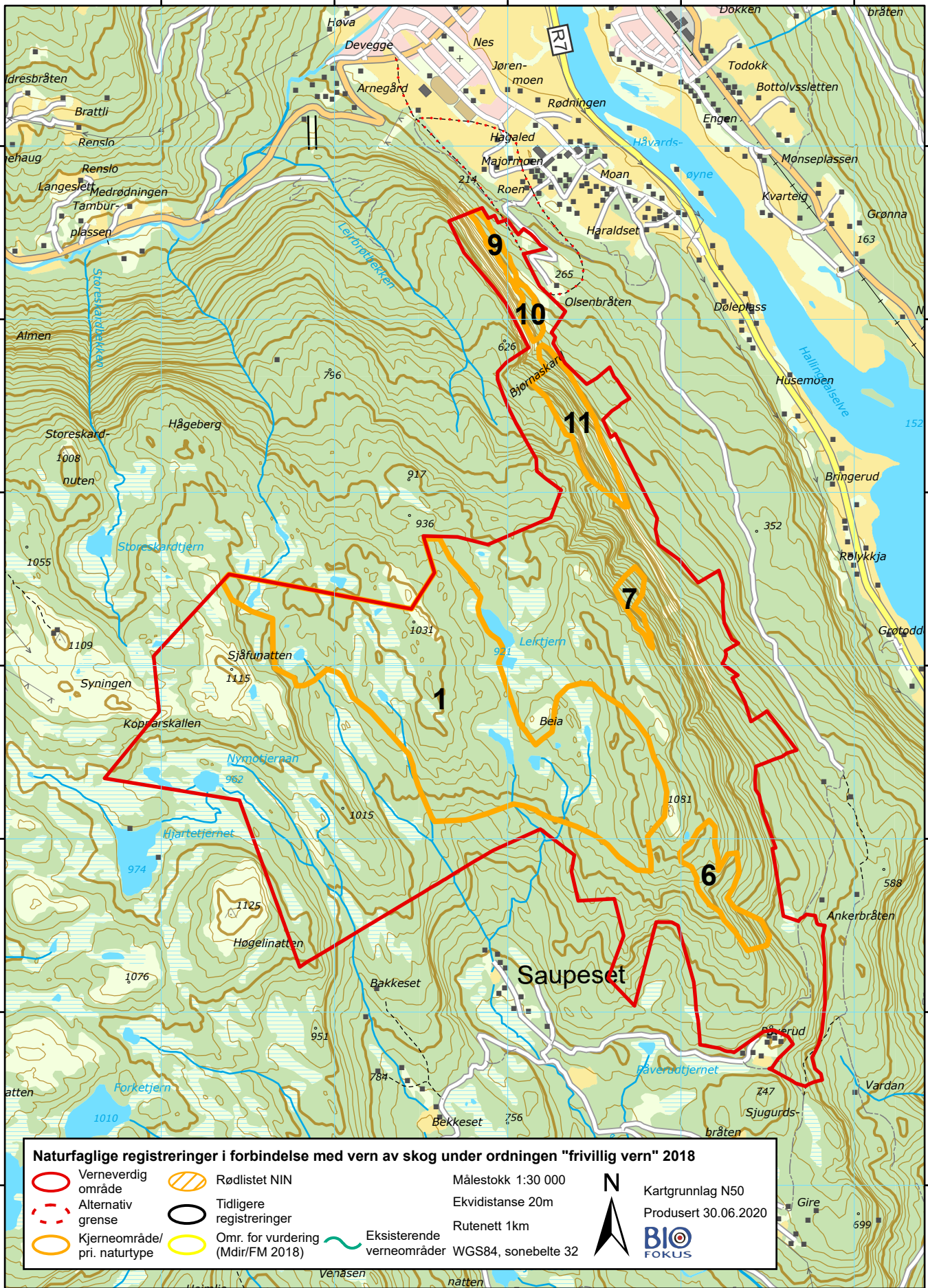
Figur: Blå sirkel angir området Beia - NY 2020 sin områdeverdi (loddrett akse) og grad av mangeloppfyllelse (vannrett akse). Fargene i figuren angir en faglig totalvurdering av områdets egnethet for vern. Figuren viser kartlagte naturverdier og mangler ved skogvernet i henhold til Framstad et al. 2017 i sammenheng. Typiske utslag kan være at områder som i dag har lav naturverdi, men som raskt kan utvikle egenskaper som dekker inn viktige mangler i skogvernet, bør vurderes som kandidat for vern hvis mulig. Tilsvarende kan områder som har middels og høy naturverdi, men få egenskaper som dekker inn viktige mangler i skogvernet, settes på vent fordi det da allerede er vernet mange slike områder i en regionen. Ligger den blå sirkelen helt eller delvis over grønne felter er det meget gode faglige grunner for å undersøke mulighetene for vern av området. Ligger den blå sirkelen over gule felter bør områdets egnethet vurderes nærmere. Ligger den blå sirkelen over røde felter bør vern ut fra naturfaglige grunner ikke vurderes."

Referanser

Blindheim, T., Abel, K., og Hofton, T. H. 2019. Naturverdier for lokalitet Beia, registrert i forbindelse med prosjekt Frivilligvern 2018. NaRIN faktaark. BioFokus.

Framstad, E. (red.), Blindheim, T., Granhus, A., Nowell, M., Sverdrup-Thygeson, A. 2017. Evaluering av norsk skogvern i 2016. Dekning av mål for skogvernet og behov for supplerende vern. NINA Rapport 1352. 149 s.

Naturfaglige registreringer i forbindelse med vern av skog under ordningen "frivillig vern" 2018

	Verneverdig område		Rødlistet NIN	Målestokk 1:30 000	 Kartgrunnlag N50 Produsert 30.06.2020
	Alternativ grense		Tidligere registreringer	Ekvidistanse 20m	
	Kjerneområde/ pri. naturtype		Omr. for vurdering (Mdir/FM 2018)	Rutenett 1km	
	Eksisterende verneområder			WGS84, sonebelte 32	

504000E 505000E 506000E 507000E 508000E

671000N 671100N 671200N 671300N 671400N

Bilder fra området Beia - NY 2020

Skrinn rabbe med gran og furu sør i området Foto: Terje Blindheim

Gammel skog i den østvendte lia øst for Leirtjern, innenfor kjerne 7 Foto: Terje Blindheim

Kilden til en av bekkene som går ned til Saupset. Svært gammel granskog i liene rundt dette vannet. Foto: Terje Blindheim

Søndre del av området med utsikt sørover Hallingdalen. Foto: Terje Blindheim